

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 14/03/2023*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1187

“GIÁC LÀ BỒ TÁT MÊ LÀ PHÀM PHU”

Hòa Thượng nói: **“*Chúng sanh thì chấp trước, mê hoặc. Bồ Tát thì buông xả, tự tại*”**. Nếu chúng ta buông xả, tự tại thì chúng ta là Phật Bồ Tát. Chúng ta chỉ buông xả ở trên tâm, tâm chúng ta không vướng bận, dính mắc. Ở trên sự, chúng ta phải làm đến mức tốt nhất, làm ra được tấm gương cho mọi người. Người khác nhìn thấy chúng ta thật làm thì họ cũng sẽ nỗ lực làm theo. Nếu chúng ta chưa thật làm thì người khác cũng sẽ không chân thật phát tâm làm. Nhiều đồng tu không buông xả trên tâm mà buông xả trên sự, trong tâm họ đầy chấp trước, phiền não nhưng ở trên sự thì họ không làm gì.

Một số người học Phật hiểu sai lời Phật dạy, họ buông xả trên sự, họ không làm những việc thế gian khiến mọi người cho rằng người học Phật là những người ích kỷ, **“*tự tư tự lợi*”**. Có người hỏi tôi: **“*Phật dạy con người buông xả, vô ngã nhưng người tu hành lại mong trở thành Phật, mong được về thế giới an lành vậy thì những người tu hành là những người có đại ngã?*”**. Chúng ta nỗ lực tu hành thành Phật là để giúp chúng ta độ chúng sanh được tốt hơn vì vậy chúng ta chỉ buông xả trên tâm, còn việc thế gian chúng ta phải làm đến mức tốt nhất. Chúng sanh đau khổ nhiều đến vô lượng, vô biên, nhiều người không có cơ hội tiếp nhận Phật pháp để quay đầu!

Hôm qua, tôi ngồi giảng ở một nơi cách đây gần 700km, tôi ghé thăm nhiều nơi, chúng ta muốn độ chúng sanh thì chúng ta phải tạo cơ hội để giao lưu, thấu hiểu, sau đó chúng ta nói thì họ mới lắng nghe. Phật Bồ Tát buông ở trên tâm, còn nơi sự các Ngài làm đến mức tốt nhất. Phàm phu chúng ta thì buông xả ở nơi sự, chấp chặt ở nơi tâm. Nếu không có người mở tâm rộng lớn thì chúng sanh không có cơ hội tiếp cận Phật pháp.

Chúng ta đang xây dựng xưởng để làm đậu phụ ở Đà Nẵng, hôm qua đã có người phát tâm tặng một tấn đậu nành không biến đổi gen để chúng ta làm đậu phụ. Chúng ta sẽ nghiên

cứu quy trình để sắp tới mở các xưởng làm đậu phụ trên khắp cả nước. Chỉ cần chúng ta mở tâm thì sẽ có người hưởng ứng. Ngày trước, khi tôi đến Luân-đôn, tôi nói, khi nào người khác trả mặt bằng này thì chúng ta sẽ thuê lại để chúng ta tổ chức lớp học dạy chuẩn mực của người xưa, chúng ta cũng sẽ mời cơm những người đến tham gia buổi học vào thứ Bảy và Chủ nhật. Chúng ta phát tâm làm thì người ở nơi đó họ sẽ trả các chi phí. Điều quan trọng là chúng ta có phát được tâm hay không! Hiện tại, mỗi tháng chúng ta có gần 3 tấn rau sạch để tặng. Chúng ta thật làm thì người khác cũng sẽ chân thành hướng dẫn, chuyển giao công nghệ cho chúng ta. Người chuyển giao công nghệ làm đậu phụ cho chúng ta, cuộc sống của họ cũng khó khăn nhưng họ cũng đã cho đi vô điều kiện. Hôm qua, chúng ta bắt đầu xây dựng thêm một vườn rau sạch, một ngôi trường mầm non, chúng ta chân thật phát tâm thì chúng ta sẽ làm đổi động tâm của người khác. Chúng ta chỉ cần đến để hướng dẫn quy trình còn mọi người sẽ tự đầu tư nguồn lực.

Hòa Thượng nói: “**Người không có tâm chấp trước thì tâm lượng của họ sẽ rộng lớn tận hư không khắp pháp giới. Nếu tâm chúng ta chấp trước thì tâm chúng ta chỉ nhỏ ở trong lòng ngực**”. Loài quý đỏi có bụng và đầu to như cái trống nhưng cổ chỉ nhỏ như cây kim vì vậy chúng đỏi khát nhưng chúng không ăn được. Người có tâm quá tự tư, ích kỷ, tham lam thì họ sẽ có hậu quả như vậy. Người thế gian nói: “**Người chết đi làm quỷ**”. Người thế gian có ai mà không tham? Người tham lam, bòn xén thì khi chết họ sẽ tự đi làm quỷ.

Cách đây khoảng bảy năm, tôi bị bệnh rất nặng, trong giấc mơ, tôi thấy tôi đi vào một thế giới mây mù che phủ, không có mặt trời, tôi nói chuyện với mọi người nhưng họ không nghe thấy tôi. Sau khi tôi thức dậy, tôi biết mình vừa đi vào con đường nga quỷ, nếu lúc đó tôi mất thì tôi chắc chắn sẽ đi vào nga quỷ. Tâm tôi khi đó rất nóng vội, tham lam, sân hận. Nếu một người phát được tâm rộng lớn thì sẽ rất nhiều người có được lợi ích.

Hôm trước, tôi đi về dự lễ cưới của con, các buổi lễ do nhà trai tổ chức toàn bộ đều là cỗ chay. Chỉ cần chúng ta tận tâm, tận lực làm thì chúng ta có thể cứu giúp được rất nhiều chúng sanh. Khi tôi gặp Sư cô, tôi khuyên Sư cô dùng một dãy nhà đang bỏ trống để làm trường mầm non thì Sư cô hoàn toàn đồng ý. Chỉ cần chúng ta chân thật phát tâm thì người khác cũng sẽ phát tâm! Tôi nói với Sư cô, nếu có người ủng hộ tiền để xây chùa thì chúng ta nên xây dựng trường mầm non ở tất cả các tỉnh thành. Bài hôm trước Hòa Thượng nói: “**Cứu huệ mạng của chúng sanh thì công đức vô lượng, vô biên**”. Huệ mạng là trí tuệ, đạo đức. Câu đối Tết năm nay của chúng ta là: “**Người xưa gương tỏa trang sử Việt. Khai minh, đức sáng mãi nối truyền**”. Chỉ có giáo dục mới giúp trí tuệ, đạo đức mãi nối truyền. Mọi người

phải cố gắng sớm thành tựu, sắp tới có rất nhiều việc cần chúng ta gánh vác. Năm nay, chúng ta sẽ hướng dẫn quy trình để mở thêm các vườn rau sạch, các xưởng làm đậu phụ sạch, các con sẽ được ăn rau, ăn đậu an toàn. Chúng ta sẽ vừa dạy dỗ vừa chăm lo cho sức khỏe của các con.

Hòa Thượng nói: **“*Tâm chúng ta mở rộng thì chúng ta sẽ nhìn thấy rất nhiều việc cần làm để lợi ích chúng sanh*”**. Người khác làm những chuyện lớn lao, xây dựng những công trình lớn nhất thế giới còn chúng ta sẽ là nơi tặng rau sạch nhiều nhất thế giới. Khi con gái tôi cưới, tôi đi đưa dâu nhưng tôi cũng mang theo một thùng rau sạch để tặng. Vườn rau của nhà tôi chỉ khoảng 40m² nhưng tôi vẫn có thể cắt được rất nhiều rau để tặng. Ngày nào, tôi cũng ra vườn rau niệm chú: **“*Rau ơi, lớn nhanh để ta tặng cho mọi người!*”**.

Hòa Thượng nói: **“*Người không có tâm chấp trước thì tâm họ rộng đến tận hư không, khắp pháp giới. Tâm chấp trước là vọng tâm, là vô minh. Tâm không chấp trước là chân tâm, là bản minh. Chân tâm là như như bất động, như như bất động chính là giác. Người chân thật học Phật thì họ sẽ đạt được Giác – Chánh – Tịnh. Người nghiên cứu Phật pháp thì họ chỉ học để ghi nhớ, để nói cho hay. Người giác ngộ thì trong tâm họ không có ý niệm chiếm hữu, đối lập, khống chế*”**. “*Bản*” là gốc. “*Minh*” là sáng. “*Bản minh*” là tâm sáng suốt, vốn sẵn có của chúng ta. Cương lĩnh tu học của Phật pháp là Giác – Chánh – Tịnh. “*Giác*” là không mê. “*Chánh*” là không tà, “*Tịnh*” là không nhiễm. Chúng ta học Phật là chúng ta học để trở thành người Giác – Chánh – Tịnh nhưng nhiều người càng học càng mơ hồ.

Trước đây, Hòa Thượng nói: **“*Người ta dành thì chúng ta nhường, người ta dành nữa thì chúng ta nhường nữa*”**. Mọi người đang cho chúng ta mượn đất để làm vườn rau, nếu họ lấy lại đất thì chúng ta sẽ tặng họ luôn vườn rau đó. Chúng ta nhất định không có ý định chiếm hữu. Nếu họ không tặng được rau cho mọi người thì đó là nhân quả của họ. Chúng ta dự định làm lâu dài, làm cả đời nhưng họ không cho chúng ta làm nữa thì việc của chúng ta cũng đã viên mãn.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta buông bỏ đi ý niệm chiếm hữu, đối lập thì tâm chúng ta liền đạt được thanh tịnh, bình đẳng giác. Phật pháp đem tất cả sự hưởng thụ của chúng sanh quy nạp thành năm loại lớn là khổ, vui, lo, mừng và xả. Thân có khổ, vui thì tâm có lo, mừng. Thân không khổ, không vui thì tâm không có lo, không có mừng đây gọi là xả thọ*”**. “*Thọ*” là tiếp nhận. Chúng ta không chấp trước, không dính mắc thì chúng ta sẽ

cảm nhận được niềm vui của xả thọ. Người thế gian tiếp nhận khổ vui, bị khổ vui, buồn lo chi phối nên họ luôn cảm thấy bức bách. Người có thể buông xả thì họ sẽ không bị khổ vui, buồn lo chi phối. Người mê và người giác cùng có cảm nhận về thế giới xung quanh nhưng cảm nhận của họ hoàn toàn khác nhau. Thí dụ, một người đang yêu thì thấy cảnh hồ Tây rất đẹp nhưng người đang thất tình thì cảm thấy cảnh hồ Tây rất u ám.

Hòa Thượng nói: “**Người giác thì tâm của họ an. Người mê thì tâm của họ bất an. Người giác ngộ rồi thì Phật pháp hóa nhập với thế gian pháp, thế gian pháp chính là Phật pháp. Người giác ngộ rồi thì được gọi là Phật Bồ Tát. Người mê muội thì gọi là phàm phu. Chúng ta giác ngộ rồi thì cõi tịnh liền hiện tiền. Người mê muội thì trước mặt là cõi bất tịnh. Tịnh Độ hay uế độ đều do chính chúng ta lựa chọn!**”. Người giác ngộ rồi thì họ sẽ không cảm thấy có sự khác biệt giữa Phật pháp và thế gian pháp. Cảnh thanh nhàn, tự tại hay cảnh bức bách, khó khăn đều do chính chúng ta lựa chọn.

Khi chúng ta tổ chức Gala tri ân, có một cô giáo chia sẻ, người khác làm việc thì họ cảm thấy vui vẻ còn cô thì luôn cảm thấy mệt mỏi. Nếu chúng ta vừa làm vừa nhìn đồng hồ thì chúng ta cảm thấy thời gian rất dài. Nếu chúng ta làm với tâm miệt mài, vui vẻ thì thời gian trôi qua rất nhanh. Khi tôi đi xe ô-tô, tôi ngồi hơn 10 tiếng nhưng tôi vẫn cảm thấy bình thường vì tôi không mong cầu phải nhanh đến, trên đường đi đến nơi nào có cảnh đẹp thì tôi dừng lại nghỉ.

Hòa Thượng nói: “**Tự tác, tự thọ**”. Chúng ta tự làm thì chúng ta tự chịu. Chúng ta bị bệnh mà chúng ta nghĩ rằng mình sắp chết thì chúng ta sẽ nhanh chết đó là chúng ta tự mình hù dọa mình. Nếu chúng ta nghĩ rằng, chúng ta còn nhiều việc chúng sanh cần làm, chúng ta chưa rảnh để chết thì cơ thể của chúng ta sẽ dần dần khỏe lại. Chúng ta hoàn toàn vì người lo nghĩ thì chúng ta mới có thể khỏe lại. Nếu chúng ta chưa muốn chết vì chúng ta chưa lập gia đình cho con, chưa chia xong tài sản thì chúng ta sẽ vẫn nhanh chết.

Hòa Thượng nói: “**Phật pháp là giáo học giác ngộ. Giáo huấn của Phật giúp chúng ta khai ngộ. Nếu chúng ta đem giáo huấn của Phật thực tiễn vào đời sống của chúng ta 100% thì chánh ngộ mới có công đức chân thật. Người niệm Phật giác ngộ là người mỗi ngày đều đề khởi câu Phật hiệu, dùng câu Phật hiệu đoạn trừ vọng niệm. Người chân thật giác ngộ thì trong tâm họ chỉ có một nguyện vọng là niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ**”. “Chánh ngộ” là sự giác ngộ một cách chân chánh. Chúng ta giác ngộ một cách chân thật thì chúng ta mới có công đức. Chúng ta làm một cách tốt nhất việc thế gian để làm ra biểu pháp

cho chúng sanh cùng làm, cùng học nhưng tâm chúng ta luôn hướng về thế giới Tây Phương
Cực Lạc!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong
Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi
ích cho mọi người!*